

зъбът
зъбът

СЛУШАЙТЕ-РАЗУМНОТО!

12 Година
31 Лекция на Общия клас
19.IV.1933 год. сряда 5 ч.с.

ИЗГРЕВ СОФИЯ

Добрата Молитва

Ще прочета от 1 Послание Петрово 12 стих от 4-тата глава.
 Не смесвайте страданието с скърбите и мъчението. Страданието е един Божествен поттик, **туй**, което въздига човека, **туй**, което го искарява от неговото инертно състояние. Скръбта е укражение създадено от човека. Мъчението е друго укражение. Аз ги наричам човешки панделки, които хората окачват навсякъде. Разликата е тази, че в страданието човек се въздига, добива сила. Щом дойде страданието, човек има благородство, а в скърбта и мъчението той се смалява, става дребнав като някой щурец. Туй, което е човешко смалява, туй което е Божествено въздига, в какъвто и да е смисъл, дали е отрицателно или положително всяко въздига Божественото. Някой от вас му е дотегнало да страда. Не че му е дотегнало да ноши скърбта. Скръбта е един товар. Някой не те ~~задължава~~ ^{задължава} да носиш ранница. Може да туриш на гърба и да я носиш, колкото искаш, необходимо е когато дишаш. Так туриш известен товар, но този товар е непотребен. Между дишането и товара на гърба ти има голяма разлика. Една ранница на гърба ти не може да предаде сила. Тя ще ти отнеме. Когато ще предаде?

Говори се върху ухoto, върху носа, устата и очите. В ухoto трябва ~~да~~ да научите три неща. Ухoto служи три неща. Ухoto слуша необходимостта, изискванията и желаемостта, туй, което човек желае. Кое е необходимо? Небходими са завършните процеси, механическите завършени процеси. Ти слушаш командата на един военачалник; кръгом и ти тръгнеш. Ухoto схваща. Какъв процес е това? Не е органически процес. Команда навсякъде има. Ти ~~събуждат~~ слугата ^{събуждат} ~~някъде~~ детето от леглото изпрашаш го да ти донесе вода и стопанинът на къщата. И стопанинът на къщата заповядва на стопанката да иде да цепи дърва, команда е това. А де е изискването на ухoto. Когато ухoto се е свикнало на команда, то има особена форма. Заекът запример, слуша. Като кажеш бягай и бяга. Само като трепнеш, той подкачи. Какво е ухoto на заека, на команда? На магарето и на заека ушите са се проточили от голема команда. Това са същества на ред и порядък. Ти искаш ред и порядък, механически мислиш за заяка и за магарето. От голямо слушане, от големи заповеди, които постоянно им се дават, тяхните уши са се проточили. Това е физиологически процес. Същевременно съвремените наблюдатели са забелязали, че на всичките престъпници, на всичките крадци са по-дълги тяхните ръце. Туй се обяснява с простият физиологически факт. Крадецът мисли да бъркне в някой джоб. И като мисли така, кръвта отива в ръката. И като са мислили така ред поколения, ръцете са станали дълги. В маймуната, запример, в орангутана, ръцете са дълги, понеже, като иде на плодните дървета, тук вземе, там вземе или иска да хване, проточили се.

Всички убийци и престъпници, ръцете им са къси и дебели, защото в убийците нямат желание да си проточи ръката.

Ако вие постоянно слушате, еднообразни движения, механически, вашето ухо ще вземе известна форма, 10-15 години слушате заповади, то ще вземе формата на команда и ако наблюдавате като видите ухото, ще знаете, че то е един послушник на команди. Аз, ако разбирам, един слуга, дали е служил конандите или не, като погледна ухото, ще разбера. На някой като поглен, аказвама, ти още команди не си се научил да слушаш, не си свършил. Има ухо възискателно. Аз го наричам ухо на дълга. Казва, това е мой дълг, моя длъжност. Такива уши има които са на дълга, те имат особена форма. Третата форма на ухото е ухото на желанието и аз го наричам ухо на удоволствието. Човек иска да бъде аристократ, да си почине малко, да е добре облечен, да се покаже пред хората, да го славят, да се въздигне, голям човек да бъде. Едно ухо има на необходимостта, друго на изискванията и третото ухо на какво беше? – На желанията. То е ухо на удоволствията.

Сега вие вземете честното ухо. То е обща форма, то е принципно. Под думата честно ухо, разбирам онзи преходен пункт, онази преходна граница, откъдето човек е минал, от животинското състояние. Под животинско състояние, разбирам, едно животинско разбиране, дето чувствата са играли най-важната роля. Не мисълта. Едно животно никога не мисли за последствията. Един вълк като дойде в кошарата не мисли за последствията. Той мисли как да вземе една овца. То е желание у него. Лисицата като се приближи при един курник или мишката като се приближи при някой кан или при някой сандък, то е едно желание, но какви ще бъдат последствията никак не мисли. Като се затвори капана, тогава мисли. Някой път можете да вземете някой капан, да видите как мисли мишката в капана. Мърда муцууната, а това е вече мислене. Казва как стана туй? Какво аз желаех и какво ми дойде до главата. Не може да си даде никакъв отчет. Желанието беше отлично, такова хубаво желание да не се постигне. Някой път се смеем на мишките на лисиците, на вълците, но в всички вие има такива желания. Сега не искам да ги сравнявам, понеже, не искам да се връщам назад. Но всякога, когато човек има едно желание, иска да го прокара, без да е мислил, той мяза на един вълк или на лисица или на мишка. Ше мисли после, щом се намери вътре. Човек трябва да се спре именно преди постъпката, преди желанието, и да каже, искам ли аз да взема ролята на един вълк? – Не искам. Искам ли да взема ролята на една лисица? – Не. Искам ли да взема ролята на една мишка? – Не искам. Въпросът е свършен. Ше взема ролята на един човек, който мисли. Сега Господ защо създаде мишките? – Да покаже, че като няя не трябва да постъпваш. Защо създаде вълка? Да ти покаже, че не трябва да постъпваш като вълка.

~~Зашо Господ създаде лисицата?~~ – За да ти покаже, че не трябва да постъпваш като нея. Желанията ти не трябва да бъдат като желанията на вълка. Желанията ти не трябва да бъдат като желанията на лисицата. Желанията ти не трябва да бъдат като желанията на мишката, но да бъдат като желанията на человека. Защото, ако имаш желанията на вълка, на лисицата и на мишката, ти не би се ориентирал.

~~В сегашните измервания трябва да имате няколко пункта, за да направиш едно измерване. Само с една точка ти не може да направиш нищо. Следователно, геометрически вълкът, лисицата и мишката, това са пунктове. За да дойдеш до известно заключение по въпроса, който разискваш. Те са едно предметно учение. Запример отде е излязла десетичната система? От къде е взел човек? Той се е научил да брои от ръцете. Като дошли учените хора, те като търсили как да изразят и те като мислили, мислили, намерили носа и оттам започнали. След туй какво да му турят на този нос. Учените хора разбрали едно число, което да е отрицателно число и след като мислили и намерили в природата човешкото ухо. Вие казвате това е едно съвпадение. Или може да кажете, че те взели от единицата единицата единицата-лицето, но лицето от после дойдоха. Човек е взел предметно учение от своята ръка. След туй дълго време три неща са му турили. Условията на единицата/лицата/ се дава чрез ръката. След туй има онова чило на равновесието. Числото 3 е на равновесие. Човешките вежди са това. В веждите има триъгълник. Човек е едно елапсовидно същество.~~

~~Ако се прекара един конец какво ще са направи? Ще се образува елипса. Триъгълникът е мярка, в която можем да мерим двата полюса на човешкото същество. Какво е ръстът ти? Когато полюсите са надалеч или наблизо – полюсите са наблизо, имате две различни положения. Затуй колкото носът е по-дълъг, човек е по-умен, колкото носът е по-къс, веднага в него чувствата му вземат надмошите. Дължината на носа показва преимуществото на умствените сили. Когато носът е къс, чувствата преодоляват. Следователно, от дължината на носа ние съдим за преобладаващето влияние или на ^{мисълта} ума или на чувствата. Не вземете общата линия. Тъй както гледам вашите носове, перспективно никак носове се гледат, че са къси, но то е самоизлама. Носът може да е дълъг и широк и вследствие на това изглежда, че е къс. Някои носове, са къси, но са сплеснати, изглежда, че са дълги. Носът трябва да се гледа по отношение спрямо цялото лице. Сега тия разсъждения не са за практическия живот. Ако вземем един човек, който не може да разсъждава от последствия към причина и обратно от последствията към причината, той ще~~

Той ще каже какво отношение има тук? Даже на един съвремен геометрик или математик да му разправяте затова, той ще каже, не е въвеси ми говори такива работи, съвсем друго положение е. Хората са образували тази система, но туй броене, което ние имаме, то е дошло от невидимият свят. Човек е построен математически, геометрически, според една форма, която ние не знаем, каква е формата. На един по-висш свят, от който човек е излязъл. Тук той само носи си бюстата си реалността, разнеските му са останали горе, той носи само бюджета-ен бюст си тук. Този бюст е временен. Един ден той ще се облече в тялото си, в което ще живее, в което е бил направен. Сега, ако речем да се спрем, да разискваме какво е тялото на безсмъртието, ще се оплетем. Вие мислите, че той е тук. Виждате един ден баща ви, майка ви, туй, тяло, което вие считате реално, то представа да функционира и виждате баща ви, майка виса си заминали. Тялото престава да функционира, няма кой да тури въглища, няма кой да тури вода. Машина има. Като дойде онзи машинист тръгне машината. Значи тази машина, с която си служи този механик тя е временена, тя не е негова собственост. Той като се научи свърши си работата, слезе от машината. Тялото в което живее, то е временна машина. Един ден той трябва да напуснем и като дойдем до последната станция този механик трябва да си почине. Онези, които не разбират законите ще кажат, едикой си умрял. Има умиране, ако тази машина се разруши. Ако тази машина се сблъска, този механик, кой е, или как се казват тия, които карат локомотивите? Машинист. Чумата машинист на вас е разбрана. На български какво значи машинист? На вас машинист ви е толкоз известна, колкото крава като кажеш. Ти казваш крава, но какво нещо е кравата. Мислиш съществено, от което домаш мляко. То е само външната механическата страна. Но онни черти, по които се познава кравата, вие още не ги знаете. Всяко-га мислиш за кравата туй, което може да ни даде мляко.

16 ~~5~~ Този въпрос за образуването, тази е една подвижна единица. Тя носи сама по себе си най-хубавата част от смета, се възприема чрез нея. Най-хубавите възприятия човек ги възпрема чрез храната. Тази част на впечатлителността /носът/ когато ние много възприемаме, когато някой път нервната система е силно въбудена не може да спите. Когато не може да спите, аз ви давам един метод как да спите. Трябва да вземеш някой път някой наркотическо средство. Концентрирайте ума си на върха на носа ~~и~~, като концентрирате ума си на върха на носа ще за половин час, ще заспите. Не да се приспиш, че да не може да се събудиш. Като мислиш за носа си, тури числото 5-6, че като заспиш да се събудиш, за да знаят слугите си, които ще те събудят. Онези, които са зад носа ще те събудят навреме. Тий като говоря лесна работа е, но като направите един опит, опитът не може да излезе сполучлив.

Изобщо, щом се беспокоиш много не вървят работите. Но няма какво да плачеш. Започни да мислиш за носа си и веднага ще изчезне скръбта. Понякога път се запитайте защо човек трябва да плаче. Аз съм гледал може и жени плачат. Случило се е нещо и плаче човекът. Казва, защо се е случило? – Случило се е. Казвам и да ти обясня защо се е случило нищо няма да те ползува. Тамън ти обясня защо се е случило и той казва другояче не можеш ли да бъде? То е цяла философия. Хубаво нещо е за разсъждение. Понякога път и аз питам защо туй се случило. Той започне да обяснява. Често ми се е случвало някой да дойде при мене и ми разпрашва, че някой го е ударил в главата. Нитам го как си го обясняваш. Той седи, седи, казва, иде ми на ум. Преди 10-тина години, казах една дума на този човек. Види се някой ким имал. Обидих го и заради това ме е ударил в главата. Да кажем, възможно е, вероятно е, но той не може да намери никаква причина затова, което му се е случило, тогава как ще си обясните. Но все си има една малка причина. Малката причина седи някъде или близо или далеч. Един човек може да те удари по единствената причина. Ти си минал и го погледнал така несъзнателно и той се докачил. Дигне ръката, като че с погледа ти си го ударил. Може причината да е много близка. Ако на този човек, който минавал там, покрай него, който му се усмихне, поздрави го, ни най-малко няма да го хлопне. Минават двама покрай един военен пост. Минава единият и войникът с пушката го повалява на земята. Иде другият и казва извинете, аз виждам, че е забранено, първият го ударя, а вторият се възползува. Той казва ще извините аз съм попаднал тук, войникът вземе друга поза. Войникът е под команда и той казва, тук не може да минават. Та казвам в живота, помнете има много военни постове. Нялата природа е пълна с военни постове дали си мъж или жена или дете, все таки може да приемеш един удар на пушката. Та когато ние говорим за законите на природата, подразбираме един войник, който седи с пушката. Ако не си внимателен той може да постыпи така както не би желал. Туй знание, ви се дава, за да може да се ползвате да не попаднем в неизграждни мъчинотии и скърби в света. Страданието са общ ход на работата.

Та казвам сега ще помните ухoto, необходимостта какво е. Аз ще ви дам отношението е това. То си има команда. Такова ухо ти трябва да го командуваш. Трябва да заповядваш. Онези, които имате дом, къща, вие възпитвате с команда, понеже идете от положението на необходимостта. Защо се е образувал домът? Домът е едно възпитателно средство за човешкият дух да се научи човек да слуша. Като започнеш в едно положение

ти заповядват в едно прераждане, второ, трето, четвърто, десето, стотно прераждане, ще заповядва жена ти, господаря ти, докато се измени ухото ти от горе. Защо е създаден домът? За да се измени ухото на человека, за да знае разумно как да служа. Защото най-първо необходимостта трябва да се яви и после ще дойде свободата. Свободата се явява като разумен процес на разумността. После се явява разумността. Казвате, защо са страданията в света? За да стане човек умен, нищо повече. Умният човек таван си прави вътре. Щом влезеш в една къща, виждаш, че таван има този човек. Показва, че има желание да се поправи. Сега ще кажете, ами, че нашият салон и той си има таван, кой няма таван. Имаме таван-ние 5 греди, които са хоризонтални. Всяка греда показва, една степен. Таванът е от различни степени. Н нашият таван върви в вид на стълба. Ние сме спазили същият закон.

Та казвам: Ухото има една от важните роли в механическите процеси или в разумните Божествен свят, човек да се научи да слуша. Най-първо, най-хубавото, което човек може да слуша в света със своето ухо, то е човешката реч и музиката. Вие не можете да имате едно хубаво, красиво ухо, което не може да схваща правилно човешката реч, което не може да схваща правилно музикалните тонове. Твой ухо не е построено правилно. Аз наричам разумно ухо, което правилно схваща звуко-вите на речта и правилно схваща музикалните трептения. То е вече разумного ухо, с което можете вече да се работи. Затова на човека трябва да му говорите. Командата е необходимост, тя предшествува. За да дойдем до разумното ухо, обикновено за разумния живот, непременно трябва словестно говорене или музика, нали? Всички трябва да се учат да пеете? Вие сега пеете, аз ви слушах. Горе като пеехте, "Грее слънцето". Тъй не се пее. Най-първо като пееш трябва да се слушаш като изговаряш думата, трябва да имаш желание да чуеш думите. Думите сам да ги слушаш и да ти е приятно, че си чул. Най-първо произнесеш една дума, кажеш "Любов". Учителят я изговаря натъртено. Това не е музикабно. Те ще те бият, ако любиш и кажеш по този начин. Ако ти така произнесеш думата любов на твоята годеница, тя ще ти кажа, ха да си вървих.

Аз ако бях мома, и онзи, който би ми казал така, аз не си обърна гърба. Това не е любов. Това е необходимост в света. Като кажеш любов, така тихо ще изговориш, че да чуеш. То е най-деликатния звук, който може да чуеш. Няма по-деликатен език от любовта. Тя е толково близо, като чуеш, ти и мъртав да си пак ще оживееш. Затуй щом дойдете до любовта, тихо говорете и като кажеш веднаж, не повтаряй. Любовта не обича да се повтаря. Като говориш на себе си любовта продължава този звук.

~~Учителят пее/тихол.~~ Този начин на пеене показва един извор, който те че някъде. Вие някой път мислите, че сте много добри, че сте поумнели. Представете си, че ви внесат в един свят, дето хората са крайно интелигентни и крайно добри. Какво ще представяте вие? Пренесете се от школата като делегати в един по-горен свят. Вашето положение ще бъде такова, както да пратите едно дете между математици. ~~Туй дете да е делегат да вземе участие, в ония разисквания, които математиците ще имат.~~ Такова ще бъде вашето положение.

~~Казвате, аз зная нещо за ухото. Какви работи има да се учат за ухото, тия гънки вътре, после отколко miliona нишки е създадено. Има вътре нишки, които издават звук, предават човешката реч, предават музикални тонове, трептенията има специфични места. Музиката зависи от ухото. Какви са тия тъгли. Ухото много добре трябва да бъде обработено изработено. Колкото по-добре е обработено ухото толкова по-добре ще възприемете речта. Ухото трябва да е завършено. Ние не може да предположим един ангел с едно дефекто ухо, той не може да има ангел, ако има най-малкият дефект на ухото. Той трябва да дойде на земята и да си изправи ухото. Земята е една работилница. Когато някой ангел съглаши изпрашат го на земята за ремонт. Нали знаете онзи пример, един ангел съгрешил и от небето го изпратили тук на земята, да се въплоти, да научи три неща. Мисля, че знаете тази приказка. Ако не я знаете, ще я намерите, и ще ми я кажете да я прочета и аз. Защото и аз се интересувам от нея. Всякога, когато човек дава внимание, как се говори някъде, ~~ако~~ вижте какво е ухото на говорителя. Аз бих ви дал едно правило: Никога не слушайте един сказчик, който няма едно правилно ухо. Всеки един говорител, когото слушате, да има хубаво ухо. Ако слушаш един човек, на когото ухото не е добре завършено, една дума като ~~каже~~, върви се, не отваряй никакъв разговор, понеже, този безполезен разговор ще се отрази върху тебе, той няма да ти каже нещо умно. Тогава вие един с друг няма да се срещате, но трябва да разбирате какво да е ухото ~~дно~~ ухо гледано перспективно, горната част трябва да има форма.~~

~~Туй ухо е надежно в всяко отношение. На това ухо може да разчиташ. Ако тази форма се измени, тя ще се измени по някакви вътрешни причини. Следователно, ако ухото се деформира, то се деформира по причина на човешките мисли, чувства и желания, следователно, ухото ще вземе такава форма, каквито са мислите и желанията. Ухото е наследствено, повечето е наследствено. Тогава трябва да работим да пресъздадем малки прибавки на ушите. Сегашните уши, аз ги наблюдавам, все са наследствени, дедо ви, прадядо ви са работили, и ви са оставили сега да ги моделирате малко. Заслужава 5-6 години да работи човек да ги посвети, да моделира своето ухо. Като идете в оня свят, туй ще ви бъде~~

една придобивка, пак ще имате това ухо. Между най-висшата среда на ангелите, пак ще носите това ухо с вас. Тъй както е ухето, каквото е тук на земята, такова ще бъде и горе. Каквото е горе, такова ще бъде тука. ~~Онова~~, което ние придобием на земята, ние го носим с себе си. Като се каним в духовният свят, пак ще имаме приблизително такова тяло. Туй тяло не мяза на духовното тяло. Всяка една придобивка, в каквото и отношение да е, и най-малката придобивка, в някоя част на ~~ухото~~ или пък никъде малък дефект. Един завършен резултат е. И вие ще го носите с себе си. Те наблюдават и вътрешно те знаят причините, но същевременно един ангел като дойде на земята, ще гледа човешкото ухо. Те са физиономисти, първокласни. Като погледне ухото, веднага вижда, какви последствия ще дойдат, мисли и за причината. Някой път ухото отвън е правилно, няма никаква погрешка. Този ангел знае причините. Те не седят в един индивид, а са посторонни. а онзи, който не разбира, той ще има криви заключения. Та това е един резултат, външен резултат, който трябва да изучавате. Ухото е в процес на развитие. Ухото у нас още не е завършено, лицето на човека и то не е завършено. Казвате Бог направи човека по образ и подобие, но съвремените хора още не са направени по образ и подобие Божие. Те имат възможности, но намите уши не са завършили своето развитие. Има много да се развива. Насът ни и той е недоразвит. Устата са в процес на развитие, ушите и те са в процес на развитие. В туй развитие, в което сега се намираме, то показва степента до която сме допли, доста голям път сме изходили и сега в света има доста красиви уши, които можем да вземем като образец. Той е успех. Някой, които не разбираят законете, може да се обезсърчат. И да кажат аз нямам хубаво ухо. Ухото всякога може да го поправиш, сига да обичаш туй ухо, т.е. в ума ти трябва да се роди една мисъл. Един органически процес може да се усили, може и да се спре. Аз не искам да се спре. Има един процес в сънчевият възел. Не искам да ви кажа мястото, близо е, над пъпа и под лъжичката, има една ~~междинна~~ междинна и там някой път нещо ви говори. Вие в ума си много правилно разсъждавате, а тук долу едно същество ти казва точно обратното на това, което ти мислиш, горе ти си една разумно същество, а долу спак човек. Светиите, това са го претърпели отдолу ~~онзи~~ псева, а онзи отгоре благославя. Та най-голямото мъчение на светиите е, когато са дошли до това положение. И те се чудят как е възможно? Горе да благославя, а долу да псева. Чуди се, моли се веднаж, дваж триж, но от молитва не взема. Някой път утихне, нищо не казва. Някой път може да се объяснят причините какви са. Мнозина

- 8 -

от вас, като дойдат до тази област, стават много мълчаливи. Там човек трябва да бъде гениален, за да може да излезе от този изпит. Когато се изучава физиономически ухoto, носа, човек трябва да ги изузава принципално. Аз гледам носът е къс, но възможно е този нос в 5-6 години да се измени. Той няма да стане ангел, но все таки ще има един подобрене, може да бъде 10 пъти по-добре, отколкото първоначалното.

Сега на мнозина хора трябва да се поправят ушите, устата, най-големите дефекти съществуват в ушите и в устата. После съществуват големи дефекти в носа, в ушите. Но поправянето трябва да започне с ухoto с устата, да се поправят възприятията, в бялата раса. В черната раса имало чрезмерни дефекти, дефекти в устата, а в бялата раса, както са вървяли има един дефект, и тъняването на устните, на двете бърни. Не е здравословно да има човек тънки устни. Човек не може да бъде здрав, ако устата образуват една линия. Всякога трябва да се остави устата свободна и затуй човек понякога път заспива, да си отвори устата. Другояче, волята поддържа стистнати устни. Някой, когато иска да покаже, че има воля, той стистне джуните си. Срещам някой стистнал си джуните. Някоя мома срещам стистната си джуните. Казвам и няма какво да си стиска устата. Някоя майка и тя си стиснала джуните.

Някой свещеник си стистнал джуните, няма какво да си стискате устата. Той си стиска устата, хвана го за ръката, раздруса го, отвори си устата и той веднага я отваря. Той, за да си стистне устата, той е по-силен от мене. Имате право да си стискате устата пред един човек, койте по-слаб от вас. Пред него може да си стиснеш устата. По силния като срещнеш, ако искаш да минеш благополучно, устата трябва да бъде отворена. Стиснеш малко, ти ще възбудиш в този човек всичките действия в природата. Природата всяко момче същества слаби, които се мислят за силни. Тя особено удоволства изпитва да ги мачка.

Това са сега общи твърдения, колко според съвремената наука се нуждаят от доказателства. Може лесно да се докажат. Тази теория може да ви докажа. Да ви изпратя 10 души в Сория с стистнати уста, навсякъде по един начин, като се върнат, изказват своята опитност. 3-4-10 души да изпратя с отворени уста, те според другото правило, като се върнат другите отиват. И едините и другите да идат по работа. Да кажем, отивате в някое Министерство, отива чака служба. Пък с стистнати устни е, погледне го инспектора и казва, нямам време. С всяко стискане във природата, няма лъжа. Чом стиснеш в природата става едно изменение, чом отпуснеш устата, в природата пак става изменение, ако аз стисна очите става изменение. И в религиозния живот и в който и да е живот, и в светския става изменение. В каквото и положение да си поставите очите, веднага съответно влияние има. Всяко едно

наше движение произвежда един малък ефект и се регистрира някъде. Природата отбелязва всяка постъпка, мисъл, движение и няма което да не е регистрирано, забелязано някъде, защото един ден в бъдещето, вие ще чете като на кино всичко каквото е било скрито, покрито, тайно и всичко ще гледате така и ще ви бъде много приятно. Но при сегашните условия, при които ние минаваме, понеже, човек има туй чувство, за понятията за хубавото и красивото, ако му кажете, че ухoto не е хубаво, веднага ще му стане мъчно. Той си тури найчнове първо ръката. Ръката може да познае дали ухoto е правилно или не. Ако искаш да знаеш дали има правилно ухо или не, аз да ви дам един правилен метод. Ти си тъжен, скърен, прекарай дясната или лявата си ръка покрай ухoto, след като прекараши, ако ухoto е хармонично направено, веднага ще намериш едно видоизменение в твоето състояние. Ако прекараши лявата си ръка или ако прекараши двете си ръце и никаква промяна не става, знай, че ухoto не е такова каквото трябва. Защото, ако средната част на ухoto е издадена, или ако е вдлъбната, туй вече показва дали човек е активен. Тук е активната страна, това са динамическите сили. Когато средната част на ухoto е изпъкната, той никога няма да бъде спокоен, той ще бъде постоянно като някоя машина напрегната да работи. Има и обратния процес. Тогава безпокойството е вътрешно, когато ухoto е ввлъбнато в средата. Едното ухо е обективно, активно, а другото е субективно, активно, а когато ухoto е право, това е спокойната линия. Има части на ухoto, които показват бъдещето развитие, бъдещите възможности, показва заложите нече. Есякога ти ще разчиташ на една заложба, която Бог вложил вътре, аз говоря за ухoto като един разумен резултат на съществата. Ти като бутнеш ухoto и в невидимият свят има същества, които веднага казват: Какво обичаш? И тогава според твоето ухо ще те кредитират. Ти засягаш цяла разумна област в невидимият свят и ако ти не засягаш ухoto, не може да имаш отношение с тия същества. Ти в слушането ще се съединиш с разумното, което направлява ушите ви. Ако се затворят ушите и оглъщеш човек, то е нещастие за човека. Ако хората биха оглушали, за разумното да не може да слушат за хиляди години, туй ухо ще изчезне и няма да остане почти нищо. Ще остават малки чуканчета. Но благодарение на постоянното слушане, на сегашната реч и музиката, която сега хората имат, човешкото ухо се е развило. Слушайте разумното и пейте правилно. Писанието казза пейте и възпявайте Господа в себе си. Не може да приемеш хубаво, то, ако не слушаш разумно. Като станеш сутрин, дай ухoto да спушаш разумното. Седни. Сега седнеш и мислиш какво Господ мисли за тебе, какво

зангелите мислят за тебе. Какво ще мислят ангелите за един човек, който не знае да пее. Какво ще мислят ангелите за един човек, който не знае да говори. Или вие не сте обръщали внимание на тембъра на вашата реч. Вие посрещнете един човек и му кажете така: Ще ви приведа една малка опитност. При мене идва една Госпожа много благородна българка. По тип има нещо много хубаво в нея, в характера и. Правя един опит. Казах и само една дума, за да изнесе нещо. Тя казва ти знаеш ли колко ме разгневи тази дума, знаеш ли колко ми стана тежко. Казвам може да ти става тежко, но аз обяснявам един закон, туй е неразбиране вътре, туй показва чувствителност в тебе, тя го изтълкувала лично. Привеждам един пример, аз употребявам интонация. Казвам, аз съжелявам много, ако ти така мислиш за мене. Ти да мислиш заради мене така. Сега аз какво мисля, какво съм мислил, ако бяхте станали светии, бих ви го казал. Аз седя и размишлявам, казва, какво влияние упражняват човешките чувства. От една малка интонация, и след туй веднага измених тона си, и започнах да говоря. Като измених тона си, тя-казва и говорих така 10-15 минути, тя казва, така вече разбирам. Ритъмът, интонацията, начинът, по който говоря, моето обръщение, обрънах се към нея сериозно, посвих си очите, погледнах я. Казвам, на тази младата жена, аз съм срещал много красиви жени. Но досега не съм срещал никоедна българка, която да оправдае моите очаквания. Тя казва, аз ще докажа, че има една българка. Ще напрет-неше напише нещо и след 4 години ще отвориш плика. Туй, което ще кажа, ще го направя. Тогава ще ти кажа туй изпълни ли го или не.

S Казвам трябва разбиране, туй е една отлична черта. Аз виждам хубавото в нея. Не само трябва да се препоръчвам, че аз зная това, но каквото върша в дадения случай, и на мене, ако ми говорят по същия начин и мене ще ми стане мъчно. Тя дошла до едно положение. И единствената българка е, която ми харесва малко. Сега вие ще кажете ами ние тук. За вас дума да не става. Сега на вас може да ви кажа нещо и да ви стане мъчно. Сега за изяснение казвам това да ви покажа закона колко човек трябва да бъде внимателен, крайно внимателен. Малки работи може да огорчат човека. Като сердцето човека съзнанието трябва да бъде будно. Понеже, живеем в един Божествен свят, хармоничен свят, Божественото не се шегува. Има нещо, които са позволени в физическия свят има неща, които не са позволени в Божествен свят. Няма защо така да се прави.

Сега какво астана, кажете ми? Какво запомнихте от тази лекция. Вие ще кажете: Ушите не са такива каквито трябва. Ушите

ви трябва да станат такива, каквите трябва да са, за каквото са направени, да работите върху тях. Може да кажете, кога ли ние ще се развием? Щом дойде пролетта на човешкия живот вие ще се развиете. Пролет онези цветя излизат всички из земята. Та когато дойде Божествената Любов, човек трябва да има отзук на това. Не трябва да туриме отрицателни мисли да казваме, остаряхме, от нас нищо няма да стане. Не, от мене ще стане това, което Господ ме е направил. Аз да стана. Вие ще кажете, искате да преведете примера на българката. Тя казва: Аз ще дам написаните неща точ в точ. Ще видиш, че има българка, в която няма да останеш разочарован~~и~~ вие като няя кажете, турете си няколко точки и след 4-5 години да докажете, че ще го изпълните. Онова, което Бог е вложил в нас да го развием. Да направим едно ухо, че като го види Господ - по човешки говоря - да каже, тия деца са работили, като погледне ухото Бог да каже: ТОВАДЕ~~ТЕ~~ ОТЛИЧНО Е РАВБОТИЯО. Тъй както един баща ти е дал условия и ти си учили много добре, придобил си всичко.

ОТЧЕ НАШ.